LEKCJA 1 Z 5 · „MAŁY KSIĄŻĘ" – CYKL LEKCJI

„Narysuj mi baranka" – pilot, dorośli i dzieci

Lekcja 1 z 5. **Pytanie lekcji:** Kto lepiej widzi świat: dorośli czy dzieci? „Mały Książę" to lektura obowiązkowa w klasach 7–8. Przed cyklem uczniowie czytają całą książkę; na lekcjach pracują na opisach scen i krótkich cytatach z przekładu Agaty Kozak (Wolne Lektury).

baranek jest w środku

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Mały Książę" – cykl lekcji – lekcja 1 z 5
Temat lekcji	**„Narysuj mi baranka" – pilot, dorośli i dzieci**
Czas	45 minut
Metody	rysunek na tablicy i rozmowa („Co widzisz?"), praca z tekstem informacyjnym, czytanie opisu sceny, tabela porównawcza na tablicy, karteczka na wyjście
Formy pracy	praca z całą klasą, praca w parach, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 1 (tekst o autorze i opis sceny z rozdz. I–II), tablica podzielona na kolumny „dorośli" i „dzieci", plan fabuły (dodatek), audiobook z biblioteki Wolne Lektury (do wyboru)

Cel ogólny

Poznanie narratora i sytuacji, od której zaczyna się opowieść, oraz rozpoznanie, jak autor przeciwstawia świat dorosłych i świat dzieci.

PIERWSZA ŁAWKA

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wyjaśnia, kim jest narrator i w jakiej sytuacji poznaje Małego Księcia.
- Uczeń wskazuje rodzaj literacki utworu i uzasadnia, dlaczego narracja jest pierwszoosobowa.
- Uczeń porównuje, jak na rysunek i na świat patrzą dorośli, a jak dzieci, podając przykłady z rozdz. I–IV.
- Uczeń wyjaśnia, dlaczego pilotowi wystarcza rysunek skrzynki, a Księciu – baranek ukryty w środku.

Cele w języku ucznia

- Dowiesz się, kto opowiada historię Małego Księcia i gdzie ją przeżył.
- Porównasz, jak patrzą na świat dorośli, a jak dzieci.
- Wyjaśnisz, dlaczego narysowana skrzynka ucieszyła Małego Księcia.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.1** – rozpoznaje rodzaje literackie: epika, liryka i dramat; określa cechy charakterystyczne dla poszczególnych rodzajów i przypisuje czytany utwór do odpowiedniego rodzaju
- **I.1.10 (kl. IV–VI)** – rozróżnia narrację pierwszoosobową i trzecioosobową oraz wskazuje ich funkcje w utworze
- **I.1.10** – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich potrzebne konteksty, np. biograficzny, historyczny, kulturowy, społeczny
- **I.2.1** – wyszukuje w tekście potrzebne informacje oraz cytuje odpowiednie fragmenty tekstu publicystycznego, popularnonaukowego lub naukowego

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–8 w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię powiedzieć, kim jest narrator i gdzie poznał Małego Księcia.
- Potrafię nazwać rodzaj literacki i rodzaj narracji.
- Potrafię podać dwa przykłady różnic między dorosłymi a dziećmi z rozdz. I–IV.
- Potrafię wyjaśnić, dlaczego Książę cieszy się z narysowanej skrzynki.

PIERWSZA ŁAWKA

Plan fabuły – do całego cyklu

Rozdz.	Co się dzieje (według przekładu A. Kozak)
I–II	rysunek nr 1 (wąż boa trawiący słonia, dorośli widzą kapelusz); awaria na Saharze; „Narysuj mi baranka”; skrzynka
III–IV	Książę spadł z nieba; asteroida B 612 (dorośli lubią liczby)
V–VII	baobaby trzeba wyrywać od razu; zachody słońca; spór o kolce i baranka
VIII–IX	róża: kapryśna, próżna, cztery kolce, klosz; odjazd Księcia, róża przeprasza
X–XV	planety: król, pyszałek, pijak, biznesmen, latarnik, geograf; geograf radzi odwiedzić Ziemię
XVI–XIX	Ziemia; żółty wąż na pustyni; kwiat o trzech płatkach; echo w górach
XX–XXI	ogród pięciu tysięcy róż; lis i oswajanie; sekret lisa
XXII–XXIII	dróżnik i pociągi; sprzedawca tabletek gaszących pragnienie
XXIV–XXV	ósmy dzień awarii, brak wody; nocny marsz i studnia o świcie
XXVI–XXVII	rok od przybycia; wąż; pożegnanie i gwiazdy, które się śmieją; po sześciu latach pilot wspomina

KRÓTKI CYTAT DO ROZMOWY (ROZDZ. I)

„Dorośli nigdy niczego sami nie potrafią zrozumieć i wciąż trzeba im coś objaśniać, co dla dzieci jest bardzo męczące.”

A. de Saint-Exupéry, „Mały Książę”, rozdz. I, tłum. Agata Kozak, Wolne Lektury, Licencja Wolnej Sztuki 1.3.

Pytanie: Czy narrator naprawdę uważa, że dorośli są gorsi, czy raczej, że zapomnieli, jak patrzą dzieci?

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–6 min	Wejście: co widzisz na rysunku?	• Rysuje na tablicy kontur przypominający kapelusz (bez podpisu). Pyta: „Co to jest?”. • Po kilku odpowiedziach mówi, że narrator książki narysował tak węża boa, który połknął słonia. Pyta: „Dlaczego dorośli	• Odpowiadają: „kapelusz”, „góra”, „chmura”. • Jedna osoba dorysowuje na tablicy, co „naprawdę” jest w środku rysunku.

		widzieli tylko kapelusz?”. • Podaje temat, cele i kryteria sukcesu. Zapisuje pytanie lekcji: „Kto lepiej widzi świat: dorośli czy dzieci?”.	• Mówią, np.: „Dorośli patrzą tylko na to, co widać na pierwszy rzut oka”. • Zapisują temat i pytanie lekcji.
6–14 min	Autor i jego pustynia	• Poleca przeczytać po cichu tekst „Pilot, który pisał książki” (zadanie 1 na karcie) i wykonać zadania 1.1–1.2. • Pyta: „Co z życia autora pojawia się w książce?”. Zapisuje: pilot, awaria samolotu, pustynia, brak wody.	• Czytają tekst i rozwiązują zadania 1.1–1.2. • Sprawdzają odpowiedzi w parach. • Odpowiadają, np.: „Autor sam rozbił się na pustyni i wędrował bez wody, tak jak pilot w książce”.
14–24 min	Kto opowiada? Narrator i rodzaj literacki	• Czyta na głos opis sceny z rozdz. I–II (zadanie 2). Pyta: „Kto mówi «ja»? Ile lat minęło od spotkania?”. • Przypomina: narracja pierwszoosobowa – narrator jest bohaterem i opowiada o tym, co sam przeżył. Pyta: „Do jakiego rodzaju literackiego należy książka i dlaczego?”.	• Odpowiadają: „Opowiada pilot, minęło sześć lat”. • Wskazują epikę: jest narrator, fabuła, bohaterowie. • Wykonują zadania 2.1–2.2.
24–36 min	Dorośli i dzieci – tabela	• Dzieli tablicę na kolumny „dorośli” i „dzieci”. Pyta: „Co ważne jest dla dorosłych, a co dla dzieci?”. • Podsuwa przykład z rozdz. IV: dorośli pytają o liczby – ile kosztuje dom, ile zarabia ojciec przyjaciela – a nie o to, jaki ma głos i czy zbiera motyle. Cytuje krótko: „Dorośli lubią liczby.” (rozdz. IV). • Poleca w parach wykonać zadanie 3.	• Uzupełniają tabelę: dorośli – liczby, rysunek to kapelusz, „poważne” sprawy; dzieci – wyobraźnia, baranek w skrzynce, pytania o to, co naprawdę ważne. • W parach wykonują zadanie 3.
36–40 min	Skrzynka z barankiem	• Pyta: „Dlaczego Książę cieszy się ze skrzynki bardziej niż z wcześniejszych rysunków baranka?”. • Podsumowuje: Książę widzi wyobraźnią to, czego nie ma na rysunku – tak jak narrator jako dziecko.	• Odpowiadają, np.: „Bo sam może sobie wyobrazić baranka takiego, jakiego chce”. • Wykonują zadanie 4 na karcie. • Dwie osoby mówią, co same „zobaczyłyby” w skrzynce.
40–45 min	Podsumowanie: karteczka na wyjście	• Wraca do pytania lekcji. Rozdaje karteczki: „Dorośli w tej książce nie rozumieją…, bo…”. • Prosi o samoocenę według kryteriów sukcesu.	• Kończą zdanie, np.: „…rysunku nr 1, bo patrzą tylko oczami, a nie wyobraźnią”. • Oddają karteczki.

Karta pracy do lekcji 1

„Narysuj mi baranka” – pilot, dorośli i dzieci

10 pkt
RAZEM

Imię i nazwisko _____ Data _____ Wynik: ..... / 10 pkt

Pamiętaj: Narratorem jest pilot; dorośli widzieli kapelusz zamiast węża boa

1 **Przeczytaj tekst i wykonaj zadania.** ___ / 4 pkt

Pilot, który pisał książki

Antoine de Saint-Exupéry urodził się w 1900 r. w Lyonie we Francji. Od młodości kochał latanie. Był pilotem linii lotniczych, które przewoziły pocztę między Francją, Afryką i Ameryką Południową. O lotach pisał książki, np. „Nocny lot” i „Ziemię, planetę ludzi”.

W grudniu 1935 r. podczas próby pobicia rekordu przelotu z Paryża do Sajgonu jego samolot rozbił się na pustyni w Afryce Północnej. Pilot i jego mechanik przez kilka dni wędrowali bez wody, aż odnalazł ich Beduin i dał im wody. To przeżycie pisarz wykorzystał po latach w „Małym Księciu”.

„Mały Książę” ukazał się w 1943 r. w Nowym Jorku. Ilustracje narysował sam autor. Rok później, 31 lipca 1944 r., Saint-Exupéry wystartował z Korsyki do lotu zwiadowczego i nie powrócił.

Tekst własny przygotowany do cyklu

1.1 **Na podstawie tekstu oceń prawdziwość stwierdzeń. Wybierz P, jeśli stwierdzenie jest prawdziwe, albo F – jeśli jest fałszywe.** ___ / 3 pkt

1. Saint-Exupéry był pilotem.	**P**	**F**
2. Autor sam przeżył awarię samolotu na pustyni.	**P**	**F**
3. Ilustracje do „Małego Księcia” narysował inny artysta.	**P**	**F**

1.2 **W którym roku ukazał się „Mały Książę”?** ___ / 1 pkt

A. w 1935 r. **B.** w 1900 r. **C.** w 1943 r. **D.** w 1944 r.

2 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.** ___ / 3 pkt

Antoine de Saint-Exupéry, „Mały Książę" – początek opowieści (rozdz. I–II)

Narrator wspomina, że jako sześciolatek narysował węża boa, który połknął słonia. Dorośli widzieli na rysunku kapelusz. Poradzili mu, żeby zajął się geografią, historią, rachunkami i gramatyką. Chłopiec porzucił rysowanie, a gdy dorósł, został pilotem.

Sześć lat przed spisaniem tej historii jego samolot ma awarię na Saharze. Pilot jest sam, tysiąc mil od siedzib ludzkich, i ma wody pitnej zaledwie na osiem dni. O świcie budzi go głos małego chłopca, który prosi: „Narysuj mi baranka."

Kolejne baranki chłopcu się nie podobają. Wtedy zniecierpliwiony pilot rysuje skrzynkę i mówi: „To jest skrzynka. Baranek, o jakiego ci chodzi, znajduje się w środku." Twarz chłopca się rozjaśnia – to dokładnie taki baranek, jakiego chciał.

Opis sceny z rozdz. I–II napisany własnymi słowami na potrzeby cyklu; krótkie cytaty: tłum. Agata Kozak, Wolne Lektury, Licencja Wolnej Sztuki 1.3 (wolnelektury.pl/katalog/lektura/saint-exupery-maly-ksiaze)

2.1 **Kto jest narratorem tej opowieści?** ___ / 1 pkt

A. Mały Książę
B. pilot, który poznał Księcia
C. autor jako dziecko
D. lis z pustyni

2.2 **Wyjaśnij, dlaczego narrator jako dziecko przestał rysować.** ___ / 2 pkt

3 **Wypisz dwie różnice między tym, co ważne dla dorosłych, a tym, co ważne dla dzieci w rozdziałach I–IV.** ___ / 2 pkt

4 **Dlaczego Mały Książę ucieszył się z narysowanej skrzynki?** ___ / 1 pkt

A. w skrzynce mógł przewieźć różę
B. pilot narysował ją bardzo starannie
C. skrzynka była ładniejsza od baranka
D. mógł sobie wyobrazić baranka takiego, jakiego chciał

PIERWSZA ŁAWKA

LEKCJA 2 Z 5 · „MAŁY KSIĄŻĘ" – CYKL LEKCJI

„Dorośli są naprawdę dziwni" – podróż po planetach

Lekcja 2 z 5. **Pytanie lekcji:** Co Mały Książę myśli o dorosłych po podróży po planetach? Uczniowie pracują z książkami (rozdz. X–XV), więc poproś, by przynieśli egzemplarze.

Przedmiot	Język polski
Klasa	klasy 7–8
Cykl	„Mały Książę" – cykl lekcji – lekcja 2 z 5
Temat lekcji	**„Dorośli są naprawdę dziwni" – podróż po planetach**
Czas	45 minut
Metody	praca w grupach z kartami planet, prezentacje grup, tabela na tablicy, rozmowa kierowana, karteczka na wyjście
Formy pracy	praca w grupach, praca z całą klasą, praca indywidualna
Środki dydaktyczne	karta pracy 2, karty dla sześciu grup (dodatek), tabela planet – klucz (dodatek), egzemplarze książki (rozdz. X–XV)

Cel ogólny

Poznanie mieszkańców sześciu planet jako przedstawienia ludzkich postaw (alegoria) i rozpoznanie ironii w opisie dorosłych.

Cele operacyjne – uczeń po lekcji:

- Uczeń wymienia mieszkańców sześciu planet w kolejności z książki.
- Uczeń nazywa postawę, którą przedstawia wybrany mieszkaniec planety, i uzasadnia to przykładem.
- Uczeń wyjaśnia, czym jest alegoria, na przykładzie króla albo biznesmena.
- Uczeń wyjaśnia, dlaczego latarnik różni się od pozostałych mieszkańców planet.

Cele w języku ucznia

- Poznasz mieszkańców sześciu planet.
- Nazwiesz postawy, które przedstawiają.
- Wyjaśnisz, czym jest alegoria.

Wymagania z podstawy programowej

- **I.1.4** – rozpoznaje w tekście literackim: neologizm, inwokację, symbol, alegorię i określa ich funkcje
- **I.1.6** – zna pojęcie ironii, rozpoznaje ją w tekstach
- **I.1.11 (kl. IV–VI)** – wskazuje w utworze bohaterów głównych i drugoplanowych oraz określa ich cechy
- **I.1.9** – wykorzystuje w interpretacji utworów literackich odwołania do wartości uniwersalnych związane z postawami społecznymi, narodowymi, religijnymi, etycznymi

Źródło: podstawa programowa z 2017 r. w brzmieniu z 2024 r. (Dz.U. 2024 poz. 996) – obowiązuje w klasach 5–8 w roku szkolnym 2026/2027.

Kryteria sukcesu

- Potrafię wymienić mieszkańców planet w kolejności.
- Potrafię nazwać postawę dwóch mieszkańców i podać przykład.
- Potrafię wyjaśnić, czym jest alegoria.
- Potrafię powiedzieć, dlaczego Książę chciałby zaprzyjaźnić się z latarnikiem.

PIERWSZA ŁAWKA

Karty dla grup – sześć planet

Karty dla grup (do wycięcia):

- **Grupa 1 – król (rozdz. X).** Co król rozkazuje? Dlaczego wszystko musi być „na rozkaz”? Kim są jego poddani?
- **Grupa 2 – pyszałek (rozdz. XI).** Do czego służy jego kapelusz? Czego chce od gościa? Dlaczego Mały Książę szybko się nudzi?
- **Grupa 3 – pijak (rozdz. XII).** Jak pijak tłumaczy, dlaczego pije? Dlaczego Mały Książę odlatuje smutny?
- **Grupa 4 – biznesmen (rozdz. XIII).** Co liczy biznesmen? Co znaczy dla niego „posiadać”? Czym różni się od tego „posiadanie” Księcia?
- **Grupa 5 – latarnik (rozdz. XIV).** Dlaczego latarnik nie ma czasu na sen? Dlaczego Książę chciałby się z nim zaprzyjaźnić?
- **Grupa 6 – geograf (rozdz. XV).** Czego geograf nie wie o swojej planecie? Co znaczy słowo „efemeryczny” i co Książę zrozumiał dzięki niemu?

Każda grupa przygotowuje: jedno zdanie o tym, co robi mieszkaniec, jeden krótki cytat i nazwę postawy, którą przedstawia.

Tabela planet – klucz

Planeta	Mieszkaniec – co robi	Jaką postawę przedstawia (przykład odpowiedzi)
1 (rozdz. X)	król – wydaje rozkazy, choć nie ma poddanych	żądza władzy, potrzeba posłuchu
2 (XI)	pyszałek – chce tylko oklasków i podziwu	próżność, pycha
3 (XII)	pijak – pije, żeby zapomnieć, że się wstydzi, że pije	uzależnienie, błędne koło
4 (XIII)	biznesmen – liczy gwiazdy i uważa, że je posiada	chciwość, życie liczbami, „powaga” bez sensu
5 (XIV)	latarnik – zapala i gasi latarnię co minutę	wierność obowiązkowi, służba innym (ale bez wytchnienia)
6 (XV)	geograf – pisze grube księgi, ale nie zna swojej planety	wiedza oderwana od życia

PIERWSZA ŁAWKA

Krótkie cytaty do tablicy

„Dorośli są naprawdę dziwni” (rozdz. X) – tak myśli Książę po wizycie u króla; potem: „zdecydowanie dziwni”, „zdecydowanie bardzo, bardzo dziwni”, „naprawdę niezwykli”.

„Żeby zapomnieć, że się wstydzę” (rozdz. XII) – odpowiedź pijaka.

tłum. Agata Kozak, Wolne Lektury, Licencja Wolnej Sztuki 1.3.

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie
0–5 min	Wejście: kogo spotkasz w podróży?	• Pyta: „Gdybyście odwiedzili sześć maleńkich planet, każdą zamieszkaną przez jedną osobę – kogo byście się spodziewali?”. • Podaje temat, cele i kryteria. Pytanie lekcji: „Co Mały Książę myśli o dorosłych po tej podróży?”.	• Zgadują, np.: „naukowca”, „samotnika”. • Przypominają z lektury, kogo naprawdę spotkał Mały Książę. • Zapisują temat.
5–20 min	Praca w grupach: sześć planet	• Dzieli klasę na sześć grup i rozdaje karty (dodatek). Każda grupa czyta w książce swój rozdział (X–XV). • Przypomina zadanie: jedno zdanie o tym, co robi mieszkaniec, krótki cytat i nazwa postawy. Chodzi między grupami i pomaga znaleźć cytat.	• Czytają swój rozdział w książce. • Wypisują krótki cytat i nazywają postawę, np. biznesmen – chciwość, „Jestem poważnym człowiekiem!”. • Wybierają osobę, która przedstawi ustalenia klasie. • Wykonują zadanie 1 (łączenie) na karcie.
20–32 min	Prezentacje i tabela	• Grupy mówią po kolei, od króla do geografa. Nauczyciel uzupełnia tabelę planet na tablicy. • Po każdej grupie pyta: „Jak Mały Książę ocenia tę postać?”.	• Przedstawiają ustalenia (ok. 1,5 minuty na grupę). • Pozostali notują postawy w zeszycie. • Zadają grupie jedno pytanie, np. „Dlaczego pijak pije?”.
32–40 min	Alegoria i ironia	• Wyjaśnia: alegoria to postać albo obraz, za którym kryje się ogólna myśl – król to nie konkretny władca, ale żądza władzy. • Pyta o ironię: „Biznesmen powtarza, że jest poważnym człowiekiem. Czy narrator naprawdę uważa go za poważnego?”. • Poleca wykonać zadania 2 i 3.	• Odpowiadają, np.: „To jest ironia – biznesmen tylko liczy gwiazdy, których nie może mieć, więc jego «powaga» jest śmieszna”. • Wykonują zadania 2 i 3.

3 **Wyjaśnij, na czym polega ironia w przedstawieniu biznesmena, który powtarza: „Jestem poważnym człowiekiem!” (rozdz. XIII).** ___ / 2 pkt

4 **Przeczytaj fragment utworu i wykonaj zadania.** ___ / 2 pkt

Antoine de Saint-Exupéry, „Mały Książę” – planeta latarnika (rozdz. XIV)

Piąta planeta jest najmniejsza: mieści się na niej tylko latarnia i latarnik. Planeta obraca się coraz szybciej, a zasada się nie zmieniła – rano zgasić latarnię, wieczorem ją zapalić. Teraz doba trwa tam minutę, więc latarnik nie ma chwili na sen.

Mały Książę myśli, że latarnik jest mniej niedorzeczny od króla, pyszałka, biznesmena i pijaka: „Jego praca przynajmniej ma sens.” Odlatując, dochodzi do wniosku, że tylko latarnik nie wydaje mu się śmieszny – może dlatego, że nie zajmuje się wyłącznie sobą. Tylko z nim mógłby się zaprzyjaźnić, ale planeta jest za mała dla dwóch.

Opis sceny z rozdz. XIV napisany własnymi słowami na potrzeby cyklu; krótkie cytaty; tłum. Agata Kozak, Wolne Lektury, Licencja Wolnej Sztuki 1.3 (wolnelektury.pl/katalog/lektura/saint-exupery-maly-ksiaze)

4.1 **Dlaczego Mały Książę chciałby zaprzyjaźnić się właśnie z latarnikiem? Podaj jeden powód.** ___ / 2 pkt

PIERWSZA ŁAWKA

Wzorcowy akapit rozprawki do analizy

Temat: Czy przyjaźń wymaga wysiłku?

Teza: Prawdziwa przyjaźń wymaga wysiłku i cierpliwości.

Akapit: Przyjaźń nie rodzi się sama, trzeba o nią dbać dzień po dniu. Pokazuje to rozmowa Małego Księcia z lisem z książki Antoine'a de Saint-Exupéry'ego. Lis tłumaczy, że oswoić znaczy stworzyć więzi, i prosi, żeby Książę przychodził codziennie o tej samej porze i siadał coraz bliżej. Dopiero po takim czasie stają się dla siebie jedyni na świecie. Przy pożegnaniu lis mówi, że to czas poświęcony róży czyni ją tak ważną. To pokazuje, że przyjaciela zyskuje ten, kto poświęci mu swój czas i uwagę.

Do rozmowy: Gdzie jest argument? Gdzie przykład? Które zdanie łączy przykład z tezą? Co by się zmieniło, gdyby autor napisał tylko: „Lis i Mały Książę się zaprzyjaźnili”?

KRYTERIA AKAPITU (DO WYPISANIA NA TABLICY)

- Zaczynam od argumentu – zdania ogólnego, które wspiera tezę.
- Podaję przykład z „Małego Księcia”: konkretną scenę z imieniem lub nazwą bohatera (lis, róża, pilot, latarnik…).
- Nie streszczam całej książki – wybieram jedną scenę.
- Kończę zdaniem, które łączy przykład z tezą („To pokazuje, że…”).
- Sprawdzam fakty: kto co powiedział i w której scenie.

TEMATY, DO KTÓRYCH PASUJE „MAŁY KSIĄŻĘ”

- przyjaźń i jej warunki – lis, pilot;
- odpowiedzialność – róża, sekret lisa;
- co jest w życiu najważniejsze – studnia, „dobrze widzi się tylko sercem”;
- świat dorosłych – planety, rysunek nr 1;
- samotność – pilot na pustyni, latarnik, Książę na Ziemi.

Przebieg lekcji

Czas	Faza	Co robi nauczyciel	Co robią uczniowie

CO JESZCZE JEST W ŚRODKU

„Mały Książę” – cykl 5 lekcji: scenariusze, karty pracy, sprawdzian, powtórka, klasy 7–8

Podgląd pokazał 12 z 47 stron. Pełna wersja: 47 stron A4, PDF do druku i DOCX do edycji.

- plan cyklu i wskazówki dla nauczyciela: jak przygotować i przeprowadzić lekcje oraz jak oceniać
- Lekcja 1 (45 min): „Narysuj mi baranka” – pilot, dorośli i dzieci – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie) i karta
- Lekcja 2 (45 min): „Dorośli są naprawdę dziwni” – podróż po planetach – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie) i ka
- Lekcja 3 (45 min): „Oceniać po czynach, nie po słowach” – Mały Książę i róża – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minuci
- Lekcja 4 (45 min): „Dobrze widzi się tylko sercem” – lis i oswajanie – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minucie) i kar
- Lekcja 5 (45 min): Studnia, gwiazdy i powrót – od lektury do akapitu rozprawki – pełny scenariusz (cele, wymagania z podstawy programowej, kryteria sukcesu, przebieg minuta po minu
- sprawdzian w dwóch grupach (A i B, po 22 pkt) oraz klucz odpowiedzi i zasady oceniania do wszystkich kart.

Kup pełną wersję – plik od razu na e-mail

pierwszalawka.pl/material/cykl-lekcji-jezyk-polski-maly-ksiaze-klasy-7-8